

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 75).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): I den Betænkning, der er afgivet af det nedsatte Industriudvalg, er der gjort Rede for forskellige Vanskeligheder paa Industriens Omraade, og man har derunder ogsaa beskæftiget sig med det Spørgsmaal, om man ikke ved Toldnedsættelser paa Raavarer og Halvfabrikata, der indgaar som Raavarer i dansk Produktion, kunde lette Stillingen noget for Tekstilindustrien. Det er paa Grundlag af de Ønsker og Forslag, der fremsættes i denne Beretning, det foreliggende Lovforslag er udarbejdet. Lovforslaget følger ret nøje de Tanker, der er fremme i Beretningen, og gaar ud paa en Ændring af Tolden paa de Punkter, som der er nævnt, bortset fra et enkelt Punkt, hvor jeg ikke har ment, man kunde gaa ind paa en Toldændring.

Jeg skal nu ganske kort gennemgaa de Ændringer i Toldloven, der er foreslaaet. For det første foreslaas det, at Væve- og Strikkegarn af Silke og Raasilke, derunder Kunstsilke, Kradssilke og Silkegarnsaffald i Fremtiden skal kunne klareres efter Klarererens Valg enten med den nugældende Vægttoldsats, der er 5 Kr. 50 Ø., eller med en Værdisats paa 22 pCt. Det er saadan, at den for Tiden gældende Vægttoldsats, 5 Kr. 50 Ø., er saa høj, at den i visse Tilfælde faktisk udelukker Indførsel af disse Raaprodukter og dermed naturligvis ogsaa udelukker den Produktion, som er baseret paa dem. Den Gang disse Toldsatser blev fastsat, laa Priserne væsentlig højere end nu, og af den Grund mente man, at disse Satser kunde være passende, men efter at der har fundet en stærk Prisnedgang Sted, maa saadanne Toldsatser, som nu gælder, siges at være urimelige. Det foreslaas derfor at indføre Valgfrihed ved Klareringen, og der er draget Omsorg for, at den Told, der nu foreslaas som Værditold, nogenlunde

svarer til den procentvise Andel, det var Hensigten Tolden skulde udgøre af Raastoffets Værdi under de tidligere Prisforhold.

Dernæst foreslaas det, at Garnaffald af Uld, Bomuld og Linned, der som underordnet Bestanddel indeholder Garnaffald af Silke, skal være toldfrit. Det har paa Grund af dette ringe Indhold af Silke, saaledes som Loven fortolkedes, hidtil været fortoldet efter en betydelig højere Sats, men det synes rimeligt, da det er Affald og det indgaar som et Affaldsprodukt, at fastslaa, at det kan indføres toldfrit ligesom andet Affald, selv om det kan benyttes som Raaprodukt til Produktionen.

Endvidere foreslaas det, at Maskiner, som indføres til Forarbejdning af Spinde-stoffer og Manufakturvarer, samt Dele af saadanne Maskiner fritages for Told, naar de indføres til Brug for industrielle Virksomheder, dog kun for saa vidt angaar Maskiner af den paagældende Art, som ikke er Genstand for indenlandsk Produktion. Det, man ønsker at opnaa ved dette Forslag om Toldfrihed for saadanne Maskiner, er, at Tekstilindustriens Foretænder, hvor saadant eventuelt er fornødent, kan modernisere deres Anlæg uden at skulle svare Told af de indførte Maskiner. En saadan Modernisering af Anlægene skulde saa i Fremtiden gøre Fabrikkerne mere konkurrencedygtige. Det har naturligvis været nødvendigt at afgrænse denne Toldfrihed til saadanne Maskiner, som man bestemt ved ikke produceres her i Landet, saa at der ikke røres ved de Toldforanstaltninger, der tager Sigte paa Maskinfabrikationen her i Landet.

Endelig foreslaas det, at uldne eller halvuldne Kamgarnsstoffer, som indføres af Tøjtrykkerier til Trykning af Mousse-liner, faar en Told af 75 Ø. pr. kg, medens Tolden tidligere har været 130 Ø. pr. kg. Det har hidtil ikke været muligt for dansk Tekstilindustri at foretage Trykning af Uldmousseliner, idet Tolden paa Raaproduktet og paa den færdige Vare var ganske den samme, medens der for Bomuldsvarer er en Forskel i de indførte utrykte Varers og de trykte Varers Fortoldning. Man har ønsket at faa den samme Mulighed for at foretage Trykning af Mønstre paa Uldmousseliner, som der